

de valódi értékeit érintetlenül hagyja : a nyugodt tiszta látást, különösen néhány költőről írt pompás rajzot (a legkitűnőbb : Shelley) és a legfontosabbat — a közvetlen tónust, ami mindig meggyőz arról, hogy a művet végeredményben hivatott művész írta.

Hamvas Béla.

Dr. Marcell Mihály : A bontakozó élet. I. Az egyéniség összetevői. II. A lélek megismerésének művészete.

Az ember természetében rejlik, hogy mikor jelene sivár, a jövőre iparkodik vetni tekintetét. A mostani nemzedék az emberiség szebb jövőjét nemcsak remélni, hanem előkészíteni is akarja a jövőendő nemzedék nevelésével. A nevelés sohasem volt olyan életbevágó probléma, mint ma, az egész emberiség válságának napjaiban, a pedagógiai érdeklődés sem volt soha olyan nagy és széleskörű, mint most.

Valóban korszerűnek kell mondanunk Marcell Mihály nagyszabású vállalkozását, amellyel egy nyolc kötetre tervezett pedagógiai munkát indít meg. Ez a munka abban is korszerű, hogy a nevelést nem tekinti szűk korlátok közé szorított, mintegy hivatalos foglalkozásnak, hanem kapcsolatba hozza az élet minden mozzanatával.

Az eddig megjelent két kötet az alapokat rakja le. Az első az embernek testi és lelki életét tárgyalja, továbbá a környezetnek hatásáról szól. A második a különböző egyének megismerésének módjait ismerteti. A későbbi kötetekben a szerző a gyermekkor, a serdülőkor, az ifjúkor vizsgálatával foglalkozik, a felnőttek lelki világát szándékozik bemutatni, azután a nevelés általános és részletes módjait, végül a pedagógiának tudományos rendszere kerülnek sorra.

A nevelésnél az első és döntő kérdés : a cél kitűzése. Mivé akarjuk formálni a gyermeket? Ez a kérdés szo-

rosan összefügg azzal az állásponttal, amelyet világnézet tekintetében elfogalunk. Marcell Mihálynak könyvében a világnézetet a katolikus vallás tanításai adják, a cél tehát a földi élet határain túl van : a természetfeletti élet.

Anyagát huszonötévesztendő nevelői, főképen pedig lelkipásztori működésében szerzett tapasztalataiból merítette. Emellett azonban mindenütt figyelemmel van a tárgyalt kérdések irodalmára. Óriási irodalmi anyagra hivatkozik, úgy hogy az egyes kérdések iránt különösebben érdeklődők mindjárt ez irányban is útbaigazítást, tájékoztatást kapnak.

A munka — bármennyire figyelembe veszi és tárgyalja is a tudományos irodalmat — elsősorban nem tudományos és elméleti, hanem gyakorlati. Nem annyira a szaktudósokhoz szól, mint inkább a szülőkhöz és a gyakorlati pedagógusokhoz. Nem tudományos rendszert akar adni, hanem magát az életet szolgálni.

Mindegyik kötete külön önállóan is nagyon érdekes és tanulságos olvasmány lesz mindazok számára, akik a nevelés kérdései iránt érdeklődnek. Nemcsak tanácsokat, útbaigazításokat adnak e könyvek, hanem ami még ennél sokkal több, felébresztik az érdeklődést, további kutatásra és gondolkodásra ösztönöznek. Az olvasók bizonyára várakozással tekintettek a további kötetek megjelenése elé. *B. C.*

Székely László : A parton ülők panasza. Versek. (Szombathely, 1932. Egy ember küzd a napok szürkeségével és lelkén be nem teljesült költői vágyak fájnak. Ez a fájdalom megszépíti a verseket és átvezet a sablon útvesztőin. «Az óceán vájt, aztán elhagyott, Ó mély üresség, ó igen mélység», jajdul fel «A bánat mögé nézek» c. versében. Másutt a pap, az Isten szolgája kiált fel az oltár előtt : «És mégsem, mégsem értelek, Sosem ol-